

Els somnis d'uns o els malsons dels altres

Estem vivint en uns temps en els quals la gent culta, ben educada i sensata cada vegada tendeix a no parlar per no ofendre als ignorants i incivilitzats que, a més, en lloc de ser humils són agressius i irrespectuosos (sobretot des de l'anonimat).

Una societat on es crea gran quantitat (massa!) de desconeixement i en la mesura que tolerem molt malament la idea de futurs incerts i d'expectatives raonables, ens instal·lem (o ens instal·len) en la mentida perquè així no ens abordi la

por. I ja sabem que la por ens condueix a la venjança i a la radicalitat.

I les propostes radicals tenen l'inconvenient que són útils perquè simplifiquen allò que no s'entén, perquè no es pot o perquè no es vol, o perquè interessa. També moralitzen perquè divideix la població entre els bons andorrans i els mal andorrans, identificant-los de manera clara en un país petit, on tothom es coneix. I justifiquen (d'alguna manera s'han de defensar), intimiden (d'alguna manera s'ha de castigar a aquells que dubten) i pel damunt de tot atreuen els decebuts.

I aquí entra en joc la covardia que mostren alguns perquè no tenen altre argument que aquell de «la culpa és dels altres».

No hi ha res més nociu que instal·lar-se en aquell punt en el qual, amb paraules de Charles Taylor, el somni d'un es converteix en el malson dels altres. Que els altres tinguin por condueix a una situació d'irracionalitat, malfiança, confusió i mentida.

I tot perquè no hi ha capacitat ni valor de dir les coses mirant-nos als ulls. ●

**Membre de la CPN de
Progressistes-SDP**

